

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010479
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4317010479.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a členov senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému M. U., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a iné, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného M. U. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 3Nt/40/2017 zo dňa 25.09.2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28.12.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa), podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného M. U. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 3T/84/2013 (tu nadriadený súd uvádza, že súd I. stupňa mal vo výroku uviesť nie, že odsúdeným podaný návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresnom súde Levice pod sp. zn. 3T/84/2013 zamietá, ale mal uviesť, že zamietá podaný návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/84/2013 zo dňa 17.06.2013 pretože sa rozhoduje o obnove konania, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Nešlo však týmto o také závažné pochybenie, ktoré by viedlo k zmene napadnutého uznesenia.), pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Levice bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi obvineným a prokurátorom a ako vyplýva z daného rozsudku nebolo použité ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. poukázal na zákonnú trestnú sadzbu pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a na to, že pokiaľ by bol odsúdenému ukladaný trest v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného do prijatia nálezů Ústavného súdu SR. sp. zn. PL ÚS 106/2011 zvyšovala by sa trestná sadzba na 5 rokov až 8 rokov. K použitiu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. súd I. stupňa uviedol, že pokiaľ by aj pri ukladaní trestu na ňu súd prihliadol, ukladal by tak trest podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. nemalo by to vplyv na výšku spodnej hranice trestnej sadzby, ktorú odsúdený namietal.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený.

V písomných dôvodoch sťažnosti, ktorú zaslal prostredníctvom svojho obhajcu, poukázal na to, že pri ukladaní trestu rozsudkom sp. zn. 3T/84/2013 bola použitá asperačná zásada, ktorú považoval za protiústavnú. Ďalej poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016, ktorým bol vyslovený právny názor v otázke priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.

Od začiatku trestného konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, v trestnej veci sa priznal, oľutoval spáchanie skutku a napomáhal pri objasňovaní skutočností. Následne s prokurátorom konal o dohode o vine a treste, ktorá bola schválená dňa 17.06.2013. V tomto konaní mu nebola priznaná

poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., hoci jeho napomáhanie pri objasňovaní trestného činu bolo nesporné.

Za použitia poľahčujúcej okolnosti by bolo možné uložiť mu trest odňatia slobody v nižšej výmere, než mu bol súdom uložený. Uviedol, že je sice pravdou, že za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. by došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o tretinu, teda táto okolnosť by priamo neovplyvnila výšku spodnej hranice zákonnej trestnej sadzby. Na druhej strane však táto okolnosť má priamy vplyv na úvahu súdu v otázke stanovenia výšky trestu v súlade so zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák. Aj v prípade ak sa uplatňovala asperačná zásada pred tým, než došlo k prijatiu rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 o nesúlade ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., dolná hranica trestnej sadzby by v jeho prípade za použitia uvedenej poľahčujúcej okolnosti bola od 2 rokov a 8,89 mesiacov. Po prijatí spomenutého rozhodnutia ÚS SR však trestná sadzba umožňovala uloženie trestu od 2 rokov, čo by bolo v súlade so zásadami ukladania trestov.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na poklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods.1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

§ 394 ods.1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, v rátane osoby páchatel'a, alebo skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia.

Odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/84/2013, zo dňa 17.06.2013, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2./ z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 3 rokov s určenou skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov. V podanom návrhu sa domáhal zrušenia rozsudku, v ktorom bola použitá protiústavná asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. V doplnení návrhu odsúdený namietal neprihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. z dôvodu, že ak by pri ukladaní trestu súd na ňu prihliadol, mohol dostať oveľa nižší trest.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania precízne preveroval dôvodnosť podaného návrhu a so zistenými skutočnosťami sa v odôvodnení napadnutého uznesenia rozsiahlo vysporiadal.

S prihliadnutím na prijatý Nález Ústavného súdu SR (na ktorý odsúdený vo svojom návrhu poukazoval), na základe ktorého ak právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

V prvom rade nadriadený súd poukazuje na to, že odsúdenému bol ukladaný trest už za účinnosti nálezu čo podrobne prebral aj súd I. stupňa a na čo poukazuje aj nadriadený súd. Nebolo teda možné postupovať ako navrhoval odsúdený a automaticky povoliť obnovu konania v zmysle hore uvedeného nálezu.

Čo sa týka prihliadnutia na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., spočívajúcu v napomáhaní obvineného pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, je potrebné uviesť, že na uvedenú okolnosť nie je možné prihliadať automaticky vždy pri vyhlásení obvineného, že je vinný zo spáchania konania, ktoré sa mu kladie za vinu. V každom jednom prípade je potrebné pristupovať s osobitým zreteľom. Súd I. stupňa správne poukázal aj na to, že ak by aj v prípade odsúdeného súd rozhodujúci v merite veci na poľahčujúcu okolnosť prihliadol na uvedenú poľahčujúcu okolnosť, nemohol mu byť ukladaný miernejší trest.

Nadriadený súd v súčasnom štádiu trestného konania, pri skúmaní podmienok obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por., nezistil splnenie žiadnej z podmienok, uvedených v tomto ustanovení a s poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti, ako aj skutočnosti uvádzané samotným súdom I. stupňa, nadriadený súd o sťažnosti odsúdeného rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.